

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความผิดที่เป็นการก่ออันตราย : ศึกษาความรับผิดชอบทางอาญาในความผิดฐานเข้าร่วมในการชุมนุมต่อสู้
ชื่อผู้เขียน	ธวัชพร รักตะเมธากุล
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์อัจฉริยา ชุตินันท์
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	2555

บทคัดย่อ

ระบบกฎหมายในปัจจุบันทั้งระบบกฎหมายจารีตประเพณีและระบบประมวลกฎหมายต่างก็ยอมรับว่าการที่จะวินิจฉัยว่าการกระทำใดเป็นความผิดอาญาและจะต้องถูกลงโทษหรือไม่จะต้องวินิจฉัยตามหลักเกณฑ์ในการวินิจฉัยความผิด ที่เรียกว่า “โครงสร้างความผิดอาญา” ซึ่งหากทำการพิจารณาความผิดฐานเข้าร่วมในการชุมนุมต่อสู้ของไทยในประมวลกฎหมายอาญา คือ มาตรา 294 และมาตรา 299 ตามโครงสร้างความผิดอาญาของประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี และประเทศฝรั่งเศสซึ่งเป็นประเทศที่ยึดแนวระบบประมวลกฎหมายเช่นเดียวกับไทย และมีอิทธิพลในการวินิจฉัยความผิดอาญาของไทยแล้ว จะพบว่าการกระทำที่เป็นข้อยกเว้นที่ทำให้ผู้กระทำไม่ต้องรับโทษในวรรคสองของความผิดฐานนี้ แท้จริงแล้วเป็นการกระทำที่ไม่เป็นความผิดหาใช่เป็นการกระทำที่เป็นความผิดแต่กฎหมายยกเว้นโทษดังที่ความผิดฐานนี้บัญญัติไว้

นอกจากนี้เนื่องจากความผิดฐานเข้าร่วมในการชุมนุมต่อสู้บัญญัติเอาผิดกับผู้เข้าร่วมชุมนุมต่อสู้ในกรณีที่มีการชุมนุมต่อสู้นั้นเป็นเหตุให้บุคคลถึงแก่ความตายและได้รับอันตรายสาหัสเท่านั้น ทำให้หากเกิดการชุมนุมต่อสู้ที่มีเพียงบุคคลได้รับบาดเจ็บแต่ไม่ถึงกับเป็นอันตรายสาหัสก็จะไม่สามารถใช้ความผิดฐานนี้ลงโทษผู้เข้าร่วมชุมนุมต่อสู้ได้ ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาในการพิจารณาคดีของศาล เนื่องจาก ไม่มีบทบัญญัติที่จะนำมาปรับใช้กับกรณีนี้ได้ เป็นเหตุให้ศาลต้องปล่อยตัวผู้กระทำความผิด ไปดังที่ปรากฏในคำพิพากษาฎีกาบางฉบับ ซึ่งย่อมเป็นการไม่ยุติธรรมกับผู้เสียหาย จึงเห็นว่าประมวลกฎหมายอาญาควรเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการชุมนุมต่อสู้ที่เป็นเหตุให้บุคคลได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจเพิ่มเข้ามาในความผิดฐานเข้าร่วมในการชุมนุมต่อสู้ อีกทั้งในปัจจุบัน บ่อยครั้งพบว่าผู้เข้าร่วมชุมนุมต่อสู้มักนำเอาอาวุธปืนและวัตถุระเบิดเข้ามาใช้ในการชุมนุมต่อสู้ด้วย ซึ่งอาวุธดังกล่าวจัดเป็นอาวุธร้ายแรงที่สามารถสร้างความเสียหายแก่ชีวิตร่างกายได้อย่างรวดเร็วจึงอาจทำให้มีบุคคลถึงแก่ความตายหรือได้รับบาดเจ็บได้ง่ายกว่าการชุมนุมต่อสู้ที่ไม่มีการใช้อาวุธดังกล่าว จึงเห็นว่ากฎหมายควรบัญญัติให้ผู้เข้าร่วมชุมนุมต่อสู้ที่มีหรือใช้อาวุธปืนหรือ

วัตถุประสงค์ต้องรับโทษหนักขึ้นกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้ เพื่อให้โทษที่ผู้กระทำความผิดจะต้องได้รับมีความเหมาะสมกับปริมาณความเสียหายที่เพิ่มมากขึ้นจากการใช้อาวุธดังกล่าว

ด้วยเหตุนี้จึงเห็นว่าความผิดฐานเข้าร่วมในการชุมนุมต่อสู้ของไทยควรได้รับการแก้ไขให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์การวินิจฉัยความผิดอาญาตามโครงสร้างความผิดอาญาโดยตัดข้อความในวรรคสองของมาตรา 294 และมาตรา 299 ออกไปจากบทบัญญัติ อีกทั้งควรเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการชุมนุมต่อสู้ที่เป็นเหตุให้บุคคลได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจเพิ่มเข้ามาในความผิดฐานนี้ และบัญญัติให้ผู้เข้าร่วมชุมนุมต่อสู้ที่มีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุประสงค์ต้องรับโทษหนักขึ้นกว่าที่กฎหมายบัญญัติ ทั้งนี้เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำความผิดลักษณะดังกล่าว ซึ่งจะเป็นการช่วยลดอันตรายที่จะเกิดขึ้นในสังคมและทำให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข

Thesis Title	Danger Delict : Study on Criminal Liability for Affray Offense
Author	Thawanphon Raktamethakun
Thesis Advisor	Associate Professor Achariya Chutinun
Department	Law
Academic Year	2012

ABSTRACT

Presently, in the practice of countries adopted both civil law system and common law system, there has no further argument pertaining to the method for determining whichever act is criminal offense and whenever criminal punishment shall be sentenced. In another word, it is all acknowledge that approaching the abovementioned issues one has to apply acceptable offense determination approach so called "Structure of Crime." However, on the assumption that the study of the specific criminal offense under the Thai Criminal Code; Affray Offense has been undertaken by implementing the structure of crime under the criminal laws of Germany and France gaining its influence in establishing offense determination approach in Thailand, we would achieve one accomplishment that is whilst paragraph 2 of section 294 and 299 under Thai Criminal Code classified as Excuse so participants engaging in an affray shall be merely exempted from punishment, on the other hand, under the Structure of Crime under the criminal laws of Germany and France the similar act classified as Justification thus the engaging participants shall be exempted from criminal offense.

Furthermore, under Thai Criminal Code, those participants engaged in an affray shall be charged with affray offense unfortunately only an affray undoubtedly and irrevocably brings forth serious injury or even worse death to others. Nevertheless, it is quite burdensome to the judge and more precisely suffice it to say that it is hardly possible to charge those participants with an affray offense if only bodily injury has been inflicted by those engaging participants. As a result, as long as there has none provision to deal with the particular obstacle spoken of earlier, it may decline the prospects of reaching the judgment whereas merely bodily injury has been inflicted so the judges hearing that case have to release those committing the criminal offense as we have already observed from some court judgments. However, it is not fair for the victims

suffering the detrimental consequences of crime. Consequently, the task of amending new provision under the Thai Criminal Code regarding an affray offense engaged by participants inflicting physical injury or psychiatric injury upon the others should be preceded and accomplished.

Besides, as we have observed most of the time, those participants engaging in an affray often have carried many kinds of weapon such as firearms, explosives to ensure their victory, though these weapons are undoubtedly deadly weapons which can expeditiously inflict mortal or great bodily harm. Definitely, it can be said that engaging an affray with deadly weapons might easily cause more deaths or bodily harm to others than engaging an affray without such weapons. Thereupon, the amendment to the Thai Criminal Code in term of increasing the penalty imposed upon participants engaging in an affray offense with deadly weapons should be achieved.

In conclusion, in order to overcome the particular obstacles discussed above, Section 294 and Section 299 under the Thai Criminal Code should be amended to be under the appropriate offense determination approach so called “Structure of Crime” by definitely abolishing paragraph 2 of the aforesaid sections. Additionally, the task of amending new provision under the Thai Criminal Code regarding an affray offense engaged by participants inflicting physical injury or psychiatric injury upon the others should be preceded and accomplished. Furthermore, the amendment to the Thai Criminal Code in term of increasing the penalty imposed upon participants engaging in an affray offense with deadly weapons should be achieved as well. All of these suggestions will unquestionably anticipate any difficulty occurred from criminal offenses spoken of earlier and abate the rising amount of danger exposed in society as well as encourage peaceful living environment.